

Til Knut Rydland si gravferd

6 januar 1954.

Tone: Jeg vet mig en søvn -
I dag er vår kyrkja syrgjehus --
Her blenkjer i stille tåra --
Med sorgmod, til mollsteand orgelbrus
me saalast kring Knut si bára -- *andlaust*
"Kvi for Du so brått?" ~~me spør.~~ *me spør.*
"Din død oss so tungt hev sára !
--"---

Her låg Du ein dag ved moderbarn --
Vart boren til dåpens kjelda !
Her bøygde Du kne, med viv i arm,
med "ja", som til død fekk gjelda.
Hit kom Du tilsist - i kvite lin --
Her vilde Du også kvelda !
--"---

Du drog frå vår bygd med born og viv
i lukkeleg ungdoms trivnad.
Og livsmodet gjennom hugen sviv
med draumsyn om solfylt livnad.
Kvi øydeest so snart ditt unge liv?
Kvi slokna din rike givnad ?"
--"---

Oss gåtor og spursål ringar inn
når slik våre kjære fara !
Me maktlause stend med sorgfullt sinn.
Veit ikkje eit ord å svara.
Aleine hjå Herren trøyst me finn !
Han eine kan gåta klara !
--"---

Der fell'kje den minste sporv i frå --
Der gjeng "kje eit liv til spille --
Der visnar ei bort eit vesalt strå --,
Ei hender ei uferd, ille,
som fører i grav eit mannabarn --,
om ikkje vårherre vilde !
--"---

Me bøygjer oss under Herrens hand,
og under hans Guddoms vilje,
sjølv då når han slit dei sterke band:
- vårt kjæraste, legg på tilje --
Me møtast då att i Livsens land,
der døden ei meir skal skilje !
--"---

Di kona og born, di mor og far
no ynskjer Du blidt må sova.
Me takkar for alt Du for oss var
i heim og i barndoms stova !
So takkar me Gud som heim Deg bar.
Hans namn vere evigt lova !"
--"---